

N:o 103.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 maj 1902.

— — — — Andra Kammaren den 13 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående villkoren för försäljning af vin och maltdrycker genom kringföring.

(Första Kammararens tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande n:o 10.)

(Andra Kammararens tillfälliga utskotts (n:o 2) utlåtanden n:is 5 och 38.)

Till Konungen.

I särskilda inom Riksdagen väckta motioner har ifrågasatts ändring i bestämmelserna angående villkoren för försäljning af vin och maltdrycker genom kringföring.

I afseende härå har framhållits, att nämnda handtering, såsom från alla håll blifvit erkänt, icke kunde, på grund af sina farliga följder, betraktas såsom alldeles likställd med andra näringar. Lagstiftningen derom måste i flera afseenden blifva en undantagslagstiftning, som hade till bestämdt syfte att åstadkomma den starka begränsning och kontroll, utan hvilken handteringen blefve i hög grad skadlig icke allenast för ett större eller mindre antal individer, utan äfven för samhället i dess helhet.

Många kommuner hade gjort allt hvad de kunnat för att inom sina områden blifva befriade från ifrågavarande handtering, men ett hinder härför utgjordes af den bryggeriegarne medgifna rätten att genom kringföring afyttra sina tillverkningar.

Att så finge ske, syntes vara en brist i lagstiftningen af den stora betydelse, att densamma mångenstädes helt och hållet omintetgjorde befolkningens sträfvan för nykterhetens befrämjande.

Såsom bevis på de svåra olägenheter, som ölförsäljningen genom kringfö- ring för närvarande åstadkomme, anföra motionärerna åtskilliga dem till- handakomna meddelanden och framställa med stöd af dessa det önskemålet, att ingen skulle ega att inom en kommuns område utan dess eget med- gifvande få genom kringföring utbjuda starkare maltdrycker.

Genom kongl. kungörelsen den 6 juli 1897 har rättigheten att till försäljning kringföra vin och maltdrycker blifvit i viss mån begränsad. De vidtagna inskränkningarna hafva emellertid visat sig mycket otillräck- liga för undanrödjande af de med detta försäljningssätt förknippade olägen- heter.

Den komité, som den 7 oktober 1898 af Eders Kongl. Maj:t erhö- ll uppdrag att undersöka, hvilka ändringar, som i syfte att ytterligare främja nykterheten kunde behöfva vidtagas i maltdrycksförordningen, samt att afgifva förslag i detta ärende, kunde ej undgå att åt ifrågavarande för- säljningssätt egna särskild uppmärksamhet. Komitén har också föreslagit vissa inskränkande bestämmelser rörande detsamma.

Genom hvad såväl motionärerna som nämnda komité anført samt på grund af hvad genom daglig erfarenhet är känt, finner Riksdagen det vara ådagalagdt:

att försäljningen af öl genom kringföring numera vunnit stor utbred- ning i vårt land och att den mer än något annat försäljningssätt främjar omätlig rusdrycksförtäring, framkallar oordningar och ådrager vederbörande kommuner betydande olägenheter,

att med den för närvarande gällande lagstiftningen öfvervakandet och kontrollerandet af sådan försäljning emellertid är ytterst svårt, att ej säga omöjligt, samt

att mera betryggande bestämmelser för dess begränsande och reglerande följaktligen äro af nöden.

I likhet med motionärerna anser sig Riksdagen böra uttryckligen betona, att de inskränningar, som utbudandet genom kringföring skulle blifva underkastadt, naturligtvis ej borde lägga hinder i vägen för försän- dandet eller forslandet af sålda eller requirerade varor till köparens eller requirentens hem. Skulle det vid ärendets pröfning visa sig, att särskilda åtgärder kräfas för att hindra underslef härvid, lära de bestämmelser, som maltdryckskomitén till förebyggande häraf föreslagit, förtjena beaktande.

Mot de i motionerna framställda förslagen torde möjligen den invänd- ningen kunna göras, att hela frågan om ordnandet af handeln med malt- drycker nyligen varit föremål för en omfattande utredning genom nämnda komité samt att de af komitén utarbetade förslagen för närvarande äro be-

roende på Eders Kongl. Maj:ts pröfning. Frågan om en allmän revision af maltdrycksförordningen är emellertid ett spörsmål af ganska omfattande och invecklad beskaffenhet. Det skulle därför enligt Riksdagens mening vara föga välbetänkt att i afvaktan på denna frågas fullständiga lösning uppskjuta vidtagandet af åtgärder för det verksamma begränsandet af ett ondt, som allt mera gripit omkring sig och numera urartat till en formlig landsplåga.

På grund af hvad nu anförts, får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t vidtaga sådan ändring i gällande kongl. förordning af den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., att på landsbygden försäljning genom kringföring af nämnda drycker må få ega rum endast efter tillstånd, som efter vederbörande kommunalnämnds och kommunalstämmas hörande af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande meddelats, och endast åt tillverkaren af de drycker, som säljas, samt att sådan försäljning icke må ske annorledes än inom hus till derstädes boende eller å fartyg, äfvensom att dylikt tillstånd må meddelas endast tills vidare samt kunna af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande återkallas, när både kommunalnämnd och kommunalstämman i den kommun, tillståndet afser, det påyrka och Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande efter vederbörlig pröfning så finner skäligt.

Stockholm den 13 maj 1902.

Med undersätlig vördnad.
